

Bruxelles, 10. veljače 2022.
(OR. en)

6156/22

EF 45
ECOFIN 110
DELECT 22

POP RATNA BILJEŠKA

Od: Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine
DEPREZ

Datum primitka: 10. veljače 2022.

Za: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije

Br. dok. Kom.: C(2022) 722 final

Predmet: DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... od 10.2.2022. o izmjeni
Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU)
br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za
likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument C(2022) 722 final.

Priloženo: C(2022) 722 final

Bruxelles, 10.2.2022.
C(2022) 722 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

od 10.2.2022.

**o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013
Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih
institucija**

(Tekst značajan za EGP)

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST DELEGIRANOG AKTA

1.1. Kontekst izmjena Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost

Direktivom (EU) 2019/2162¹ (Direktiva o pokrivenim obveznicama), objavljenom 27. studenoga 2019., predviđa se zajednički okvir za pokriveno obveznice izdane u Uniji. Među minimalnim zahtjevima iz Direktive o pokrivenim obveznicama utvrđeni su neki posebni likvidnosni zahtjevi za pokriveno obveznice koji se trebaju povezati s postojećim likvidnosnim zahtjevima iz Uredbe (EU) br. 575/2013² („Uredba o kapitalnim zahtjevima” ili „CRR”) i Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61³ („Delegirana uredba o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost”).

Delegirana uredba o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost primjenjuje se na sve kreditne institucije, uključujući one koje izdaju pokriveno obveznice. Te kreditne institucije trenutačno podliježu zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost koji se primjenjuje 30 kalendarskih dana. U skladu sa zahtjevom za likvidnosnu pokrivenost, izdavatelj pokriveno obveznice treba osigurati dovoljno likvidne imovine za pokriće neto likvidnosnih odljeva, uključujući one iz programa pokrivenih obveznica.

Istodobno, Direktivom o pokrivenim obveznicama nalaže se da kreditne institucije koje izdaju pokriveno obveznice u svakom trenutku održavaju zaštitni sloj likvidnosti („zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće”) koji se sastoji od likvidne imovine dostupne za pokriće neto likvidnosnih odljeva u okviru njihovih programa pokrivenih obveznica u razdoblju od 180 dana.

Zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće uspostavljen Direktivom o pokrivenim obveznicama uključuje imovinu koja ispunjava sve zahtjeve osim zahtjeva za priznavanje kao likvidna imovina u skladu s Delegiranom uredbom o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost: imovina iz zaštitnog sloja likvidnosti skupa za pokriće podložna je zahtjevu za izdvajanje imovine u skladu s člankom 12. Direktive o pokrivenim obveznicama. Ta izdvojena imovina pravno je izvan dosega vjerovnika koji nisu ulagatelji u pokriveno obveznice. Primjena zahtjeva za izdvajanje imovine ključni je element Direktive o pokrivenim obveznicama kojim se osigurava visoka razina zaštite ulagatelja u pokriveno obveznice. Međutim, njime se dupliciraju likvidnosni zahtjevi koje su dužni ispuniti izdavatelji pokrivenih obveznica jer je istodobno potrebno održavati dva zasebna zaštitna sloja likvidnosti koja se sastoje od slične likvidne imovine. Točnije, postoji preklapanje između dvaju likvidnosnih zahtjeva tijekom prvih 30 dana.

Kako bi države članice mogle riješiti to preklapanje, Direktiva o pokrivenim obveznicama uključuje mogućnost izuzeća od zahtjeva za zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće sve dok kreditna institucija koja izdaje pokriveno obveznice ispunjava druge likvidnosne zahtjeve u skladu s pravom Unije. Nadalje, tom se odredbom Direktive o pokrivenim obveznicama

¹ Direktiva (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L 328, 18.12.2019., str. 29.–57.).

² Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.–337.).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.–36.).

omogućuje bolja povezanost likvidnosnih zahtjeva skupa za pokriće i likvidnosnih zahtjeva iz propisa o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti.

Međutim, primjena navedenog izuzeća radi sprečavanja dvostrukog obračunavanja ne bi bila bonitetno prihvatljiva jer bi se nakon odvajanja imovine kreditne institucije u scenariju stresnih uvjeta smanjila likvidna imovina u skupu za pokriće namijenjena za ispunjavanje vlastitih obveza plaćanja. Razlog tomu jest što je likvidna imovina koja ispunjava opći zahtjev za likvidnosnu pokrivenost po definiciji neopterećena, što znači da je slobodno dostupna kreditnoj instituciji. Likvidna imovina koja se drži u skladu sa zahtjevom za zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće iz Direktive o pokrivenim obveznicama opterećena je zbog zahtjeva za izdvajanje imovine iz te direktive, što znači da nije dostupna ulagateljima u obveze kreditne institucije, nego samo u pokrivenim obveznicama.

Najpraktičniji način rješavanja preklapanja, uz očuvanje bonitetne prihvatljivosti, bio bi dopustiti kreditnim institucijama da likvidnu imovinu koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće smatraju neopterećenom do iznosa neto likvidnosnih odljeva iz povezanog programa pokrivenih obveznica. To je prva i najvažnija predložena izmjena (novi stavak 2.a članka 7. Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost). Time bi se riješio problem dvostrukog obračunavanja jer bi se likvidna imovina iz skupa za pokriće koja ispunjava sve kvalitativne kriterije iz Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost (uključujući testiranje utrživosti iz članka 8. stavka 4. Delegirane uredbe koje bi, na temelju predložene izmjene, kreditne institucije mogle provesti na imovini koja se drži izvan zaštitnog sloja likvidnosti skupa za pokriće ako je ta imovina dostatno reprezentativna za imovinu iz tog zaštitnog sloja) mogla obračunavati i u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće i u zaštitnom sloju likvidnosti na temelju koeficijenta likvidnosne pokrivenosti.

Međutim, za potrebe zaštitnog sloja likvidnosti na temelju koeficijenta likvidnosne pokrivenosti, priznavanje bi bilo ograničeno do iznosa likvidne imovine u skupu za pokriće potrebne za pokriće neto likvidnosnih odljeva iz programa pokrivenih obveznica povezanog s tim skupom za pokriće. To bi ograničenije spriječilo umjetno poboljšanje koeficijenta likvidnosne pokrivenosti izdavatelja pokrivenih obveznica neprimjerenim priznavanjem likvidne imovine koja se drži u skupu za pokriće, a posebno bi spriječilo da se određena likvidna imovina koja se drži u skupu za pokriće uzima u obzir pri izračunu koeficijenta likvidnosne pokrivenosti unatoč činjenici da je izdvojena i da zato može pokriti samo odljeve iz skupa za pokriće.

Bila bi potrebna i dodatna izmjena kako bi se ponovno uspostavila usklađenost nekih bonitetno prihvatljivih nacionalnih modela izdavanja pokrivenih obveznica sa zahtjevima za koeficijent likvidnosne pokrivenosti. Iako su glavne značajke tih nacionalnih modela usklađene sa zahtjevima iz Direktive o pokrivenim obveznicama (npr. pravila za zaštitu ulagatelja u pokrivenu obveznicu), ti nacionalni modeli izdavanja pokrivenih obveznica imali bi koeficijent likvidnosne pokrivenosti koji bi strukturno bio manji od 100 % i odvojen od njihova stvarnog likvidnosnog rizika. Kako bi se riješio taj problem, dodatnom bi se izmjenom, na bonitetno konzervativniji način, ponovile postojeće odredbe Uredbe (EU) 575/2013 o izračunu omjera neto stabilnih izvora financiranja (NSFR), na temelju kojeg se imovina priložena kao neobvezujuća veća razina kolateralizacije za izdavanje pokrivenih obveznica smatra neopterećenom. Predloženom bi se izmjenom omogućio isti bonitetni tretman iz Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost za tu imovinu priloženu kao neobvezujuća veća razina kolateralizacije ako institucija koja izdaje pokrivenim obveznicama ispunjava određene kvalitativne i kvantitativne uvjete (koji se ne primjenjuju u slučaju NSFR-a). Zbog toga predložena izmjena ne bi ugrozila pravnu zaštitu koja se pruža ulagateljima u pokrivenim obveznicama, posebno u okviru Direktive o pokrivenim

obveznicama, i ne bi oslabila bonitetni profil likvidnosnog rizika izdavatelja pokrivenih obveznica.

Osim toga, cilj predložene izmjene Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost je i pojasniti neke postojeće odredbe iz te delegirane uredbe.

Prvo, njome bi se upućivanja na „transakcije osigurane kolateralom” iz članka 28. stavka 3., članka 32. stavka 3. točke (b) i članka 32. stavka 4. Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost zamijenila upućivanjima na „transakcije financiranja vrijednosnim papirima”, koje su definirane u članku 4. stavku 1. točki (139) CRR-a. Time bi se osigurala bolja usklađenost teksta sa standardom koeficijenta likvidnosne pokrivenosti koji je Bazelski odbor za nadzor banaka dogovorio na međunarodnoj razini.

Drugo, njome bi se u članak 7. stavak 4. točku (g) Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost umetnulo upućivanje na službene agencije za kreditiranje izvoza kako bi se osigurao jednak tretman vrijednosnih papira koje izdaju agencije za kreditiranje izvoza za koje jamči središnja država države članice, neovisno o organizacijskoj strukturi određene agencije. Ta je izmjena u skladu s preporukama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) iz njegova izvješća od 20. prosinca 2013.⁴, sastavljenog u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5 Uredbe (EU) br. 575/2013.

Nadalje, predlaže se nekoliko dodatnih izmjena Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost radi usklađenosti s člankom 129. CRR-a, kako je izmijenjen Uredbom (EU) 2019/2160⁵ (potonjom se CRR mijenja u pogledu tretmana izloženosti u obliku pokrivenih obveznica u smislu regulatornog kapitala i stoga je dio zakonodavnog okvira za pokrivene obveznice zajedno s Direktivom o pokrivenim obveznicama) i s Direktivom o pokrivenim obveznicama. Neki kriteriji iz članaka 10., 11. i 12. Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost (kojima se formuliraju kriteriji za tretman pokrivenih obveznica kao imovine prvog stupnja, imovine 2.A stupnja i imovine 2.B stupnja) upućuju na dijelove članka 129. CRR-a ili cijeli članak. Primjerice, prije donošenja Direktive o pokrivenim obveznicama, pojam „pokrivena obveznica” bio je definiran upućivanjem na članak 129. CRR-a. Nakon donošenja i stupanja na snagu Direktive o pokrivenim obveznicama, takvo bi se upućivanje smatralo zastarjelim jer sve pokrivene obveznice izdane u EU-u trebaju ispunjavati zahtjeve iz Direktive o pokrivenim obveznicama. Po istoj je logici zahtjev transparentnosti, koji je neophodan za izdavanje pokrivenih obveznica i transakcije njima, trenutačno sadržan u članku 129. stavku 7. CRR-a. Međutim, uvođenjem Direktive o pokrivenim obveznicama ta je tema sad posebno obuhvaćena i opsežno razrađena u njezinu članku 14.

Prijedlogom se stoga uvode izmjene članaka 10., 11. i 12. Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost kojima će se omogućiti navedena usklađenost. Pravni tekstovi napisani su tako da ne utječu na prihvatljivost povlaštenog tretmana likvidnosti pokrivenih

⁴ *EBA Report on appropriate uniform definitions of extremely high quality liquid assets (extremely HQLA) and high quality liquid assets (HQLA) and on operational requirements for liquid assets under Article 509(3) and (5) CRR* (EBA-ino izvješće od 20. prosinca 2013. o primjerenim jedinstvenim definicijama likvidne imovine iznimno visoke kvalitete i likvidne imovine visoke kvalitete te o operativnim zahtjevima za likvidnu imovinu u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5. CRR-a).

⁵ Uredba (EU) 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18.12.2019., str. 1.–6.).

obveznica izdanih do 8. srpnja 2022. koje ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ⁶.

1.2. Procjena učinka

Budući da se smatra da će predložene izmjene imati ograničen učinak, ne predlaže se detaljna procjena učinka. Glavna promjena, koja se odnosi na povezivanje likvidnosnih zahtjeva iz Direktive o pokrivenim obveznicama i Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost, ima usko područje primjene, odnosno ograničena je na izdavatelje pokrivenih obveznica. Ovom bi se izmjenom ispravio okvir koji se smatra neprimjerenim za aktivnosti izdavanja pokrivenih obveznica.

2. SAVJETOVANJA PRIJE DONOŠENJA AKTA

Komisija se savjetovala sa Stručnom skupinom za bankarstvo, plaćanja i osiguranja, koja uključuje stručnjake iz država članica te predstavnike Europskog parlamenta, Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i Europske središnje banke.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANOG AKTA

S obzirom na to da je broj izmjena u odnosu na postojeću Delegiranu uredbu o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost ograničen, predlaže se da se donesu izmjene te uredbe, a ne čitav novi tekst, čime bi se zadržala struktura izvorne Delegirane uredbe o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost. U skladu s člankom 462. CRR-a Komisija je i dalje ovlaštena preispitivati Delegiranu uredbu na neodređeno vrijeme.

⁶ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.–96.).

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

od 10.2.2022.

o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012¹, a posebno njezin članak 460.,

budući da:

- (1) Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2015/61² trebalo bi izmijeniti kako bi se kreditnim institucijama koje izdaju pokriveno obveznice olakšalo ispunjavanje općeg zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana, iz članka 4. stavka 1. te delegirane uredbe, s jedne strane, i zahtjeva za zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće prema kojem su obvezne držati likvidnu imovinu za pokriće neto likvidnosnih odljeva tijekom sljedećih 180 dana, iz članka 16. Direktive (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća³, s druge strane. Radi pojašnjenja nekih postojećih pravila i usklađenja teksta Delegirane uredbe (EU) 2015/61 s definicijama iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive (EU) 2019/2162, potrebne su određene dodatne izmjene.
- (2) Iz općeg zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost iz članka 4. stavka 1. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 i zahtjeva za zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće iz članka 16. Direktive (EU) 2019/2162 proizlazi da su kreditne institucije koje izdaju pokriveno obveznice obvezne držati određeni iznos likvidne imovine tijekom istog razdoblja od 30 kalendarskih dana. Međutim, kreditne institucije ne bi trebale biti obvezane na pokrivanje istih odljeva različitom likvidnom imovinom tijekom istog razdoblja. Kako bi se riješilo to preklapanje, trebalo bi uvesti novu izmjenu kriterija opterećenosti u okviru općeg zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost. Ta izmjena, zajedno s postojećim odredbama iz članka 7. Delegirane uredbe (EU) 2015/61 koje se i dalje primjenjuju na izdvojenu imovinu skupa za pokriće, odnosila bi se na situacije u kojima izdvojena imovina ispunjava kriterije za priznavanje kao neopterećena na bonitetno prihvatljiv način. U skladu s tom novom izmjenom, likvidna imovina koja se

¹ SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

² Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

³ Direktiva (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L 328, 18.12.2019., str. 29.).

drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće smatra se neopterećenom do iznosa neto likvidnosnih odljeva iz povezanog programa pokrivenih obveznica.

- (3) Osim toga, u nekim državama članicama primjenjuju se posebni modeli izdavanja pokrivenih obveznica, a karakteriziraju ih posebni pravni zahtjevi prema kojima su izdavatelji pokrivenih obveznica dužni zaštititi ulagatelje i koji nadilaze zahtjeve iz Direktive (EU) 2019/2162. Ti izdavatelji pokrivenih obveznica na koje se primjenjuju takvi posebni pravni zahtjevi obavljaju slične aktivnosti izdavanja pokrivenih obveznica kao i ostali izdavatelji pokrivenih obveznica u EU-u i zato imaju sličan profil likvidnosnog rizika. Ti modeli pružaju i visok stupanj zaštite izdavateljima pokrivenih obveznica, posebno neobvezujućom većom razinom kolateralizacije za izdanje njihovih programa pokrivenih obveznica. Međutim, sva imovina tih izdavatelja pokrivenih obveznica bila bi povezana sa skupovima za pokriće i stoga bi se smatrala opterećenom, zbog čega bi bila nedostupna i neprihvatljiva u svrhu zaštitnog sloja likvidnosti na temelju koeficijenta likvidnosne pokrivenosti. U tom slučaju izdavatelji pokrivenih obveznica ne bi ispunili zahtjev za koeficijent likvidnosne pokrivenosti iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Delegirane uredbe (EU) 2015/61 i tako bi nastali nejednaki uvjet među izdavateljima unatoč sličnosti njihovih bonitetnih profila. Kako bi se ispunili zahtjevi obvezujuće i neobvezujuće veće razine kolateralizacije u svrhu izdanja programa pokrivenih obveznica, ti izdavatelji pokrivenih obveznica operativno su obvezani izdati podređeni dug (engl. *junior debt*). Opći neto likvidnosni odljev tih izdavatelja veći je od neto likvidnosnog odljeva koji proizlazi samo iz izdanih pokrivenih obveznica. U tom je kontekstu potrebno uvesti neke nove izmjene kako bi se omogućilo da se u nekim posebnim i ograničenim slučajevima imovina koja se drži u skupu za pokriće prizna kao neopterećena radi ispunjavanja zahtjeva neobvezujuće veće razine kolateralizacije. Kako bi se osiguralo da takvo produljenje priznavanja imovine koja se drži u skupu za pokriće kao neopterećene bude bonitetno prihvatljivo i u skladu sa zahtjevima za koeficijent likvidnosne pokrivenosti, izdavatelji pokrivenih obveznica trebali bi ispuniti nekoliko uvjeta. Ta bi se odredba trebala primjenjivati samo na izdavatelje pokrivenih obveznica kojima nacionalni propisi nalažu da svu svoju imovinu povežu s izdanjima pokrivenih obveznica, do volumena imovine potrebnog za ispunjavanje ukupnog neto likvidnosnog odljeva izdavatelja pokrivenih obveznica.
- (4) Nadalje, potrebno je utvrditi pravila o utrživosti za procjenu likvidne imovine koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće.
- (5) Uzimajući u obzir preporuke koje je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) dalo u svojem izvješću od 20. prosinca 2013.⁴ sastavljenom u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013, svim vrstama obveznica koje izdaju ili za koje jamče središnje države i središnje banke država članica te onima koje izdaju ili za koje jamče multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije trebalo bi dati status prvog stupnja. U okviru EBA-ina izvješća provedena je empirijska i kvalitativna analiza visoke i iznimno visoke likvidnosti i kreditne kvalitete tih obveznica te se u izvješću zaključuje da te obveznice ispunjavaju bazelske standarde u smislu visoke likvidnosti i kreditne kvalitete. Stoga bi pokrivena obveznica koje izdaju službene

⁴ *EBA Report on appropriate uniform definitions of extremely high quality liquid assets (extremely HQLA) and high quality liquid assets (HQLA) and on operational requirements for liquid assets under Article 509(3) and (5) CRR* (EBA-ino izvješće od 20. prosinca 2013. o primjerenim jedinstvenim definicijama likvidne imovine iznimno visoke kvalitete i likvidne imovine visoke kvalitete te o operativnim zahtjevima za likvidnu imovinu u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5. CRR-a).

agencije za kreditiranje izvoza, neovisno o njihovoj organizacijskoj strukturi, trebalo kvalificirati kao „likvidnu imovinu” i dati im status prvog stupnja.

- (6) Neki od uvjeta za povlašteni tretman izloženosti u obliku pokrivenih obveznica iz članka 129. Uredbe (EU) br. 575/2013 izmijenjeni su Uredbom 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća⁵. Upućivanja na taj članak u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/61 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (7) Delegiranu uredbu (EU) 2015/61 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (8) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati zajedno s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi Direktiva (EU) 2019/2162 i s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je izmijenjena Uredbom 2019/2160. Kako bi se osigurala usklađena primjena novog okvira o utvrđivanju strukturnih obilježja izdanja pokrivenih obveznica i izmijenjenih zahtjeva za povlašteni tretman, datum primjene ove Uredbe trebao bi biti isti kao datum od kojeg su države članice dužne primjenjivati odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi Direktiva (EU) 2019/2162 i kao datum početka primjene Uredbe (EU) 2019/2160,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Delegirana uredba (EU) 2015/61 mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 3. dodaju se sljedeće točke od 13. do 16.:

„13. „transakcija ovisna o kretanju na tržištu kapitala” znači transakcija ovisna o kretanju na tržištu kapitala kako je definirana u članku 192. točki 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

14. „program pokrivenih obveznica” znači program pokrivenih obveznica kako je definiran u članku 3. točki 2. Direktive (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća*;

15. „skup za pokriće” znači skup za pokriće kako je definiran u članku 3. točki 3. Direktive (EU) 2019/2162;

16. „zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće” znači zaštitni sloj likvidnosti koji se sastoji od imovine koja se smatra likvidnom i drži u zaštitnom sloju likvidnosti, u skladu s člankom 16. Direktive (EU) 2019/2162.

*Direktiva (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L 328, 18.12.2019., str. 29.).”

- (2) Članak 7. mijenja se kako slijedi:

- (a) umeću se sljedeći stavci 2.a i 2.b:

“2.a Odstupajući od stavka 2., likvidna imovina koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće smatra se neopterećenom tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana, utvrđenog člankom 4., do iznosa neto likvidnosnih odljeva koji se izračunava u skladu s glavom III. ove Uredbe, koji

⁵ Uredba (EU) 2019/2160 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L 328, 18.12.2019., str. 1.).

proizlaze iz povezanih programa pokrivenih obveznica, ako ta imovina ispunjava sve ostale zahtjeve iz glave II. ove Uredbe.

2.b Ako se likvidna imovina koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće ne smatra neopterećenom u skladu sa stavkom 2.a ovog članka, neovisno o tome smatrat će se neopterećenom tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana, utvrđenog člankom 4., ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) izdavatelj pokrivenih obveznica dužan je, u skladu s odredbama nacionalnog prava, svu svoju imovinu povezati s izdanjima pokrivenih obveznica;
 - (b) likvidna imovina prilaže se kao neobvezujuća veća razina kolateralizacije za izdavanje pokrivenih obveznica;
 - (c) likvidna imovina ispunjava sve ostale zahtjeve iz glave II. ove Uredbe;
 - (d) iznos likvidne imovine koja se smatra neopterećenom u skladu s ovim stavkom ne prelazi ukupni iznos neto likvidnosnih odljeva, koji se izračunava u skladu s glavom III. ove Uredbe.”;
- (b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:
- i. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:
„(g) bilo koji drugi subjekt koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU.”;
 - ii. dodaje se sljedeći drugi podstavak:
„Za potrebe ovog članka, smatra se da sekuritizacijski subjekti posebne namjene i službene agencije za kreditiranje izvoza nisu uključeni u subjekte iz točke (g) prvog podstavka.”;

- (3) u članku 8. stavku 4. dodaje se sljedeći treći podstavak:

„Za likvidnu imovinu koja se drži u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće, zahtjev iz prvog podstavka smatra se ispunjenim ako kreditna institucija redovito, a najmanje jednom godišnje, utrži dostatno reprezentativan uzorak svojih pozicija likvidne imovine u zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće bez potrebe da bude dio tog zaštitnog sloja.”;

- (4) u članku 10. stavku 1. točka (f) mijenja se kako slijedi:

- (a) podtočke i. i ii. zamjenjuju se sljedećim:
- „i. to su pokrivene obveznice iz članka 3. točke 1. Direktive (EU) 2019/2162 ili su izdane do 8. srpnja 2022. i ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, zbog čega se na njih može primijeniti povlašteni tretman za pokrivene obveznice do njihova dospijea;
 - ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

- (b) podtočka iii. briše se;

- (5) u članku 11. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) točka (c) mijenja se kako slijedi:
- i. podtočke i. i ii. zamjenjuju se sljedećim:
 - „i. to su pokrivena obveznica iz članka 3. točke 1. Direktive (EU) 2019/2162 ili su izdane do 8. srpnja 2022. i ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, zbog čega se na njih može primijeniti povlašteni tretman za pokrivena obveznica do njihova dospelja;
 - ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokrivena ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;”;
 - ii. podtočka iii. briše se;
- (b) u točki (d) podtočke iii., iv. i v. zamjenjuju se sljedećim:
- „iii. pokrivena obveznica osigurane su skupom imovine jedne ili više vrsta opisanih u članku 129. stavku 1. točkama (b), (d), (f) i (g) Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako skup sadržava kredite osigurane nekretninama, moraju biti ispunjeni zahtjevi iz članka 6. stavka 2, članka 6. stavka 3. točke (a) i članka 6. stavka 5. Direktive (EU) 2019/2162;
 - iv. izloženosti prema institucijama u skupu za pokrivena ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - v. kreditna institucija koja ulaže u pokrivena obveznica i izdavatelj ispunjavaju zahtjev transparentnosti iz članka 14. Direktive (EU) 2019/2162;”;
- (6) u članku 12. stavku 1. točka (e) mijenja se kako slijedi:
- (a) podtočka i zamjenjuje se sljedećim:
 - „i. to su pokrivena obveznica iz članka 3. stavka 1. Direktive (EU) 2019/2162 ili su izdane do 8. srpnja 2022. i ispunjavaju zahtjeve iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, zbog čega se na njih može primijeniti bonitetni tretman za pokrivena obveznica do njihova dospelja;”;
 - (b) podtočke ii. i iii. brišu se;
- (7) u članku 28., stavak 3. mijenja se kako slijedi:
- (a) u prvom podstavku, uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Kreditne institucije dužne su pomnožiti obveze koje dospeljavaju u roku od 30 kalendarskih dana i koje proizlaze iz transakcija financiranja vrijednosnim papirima ili transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala s:”;
 - (b) u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog podstavka, ako je domaća središnja banka kreditne institucije druga ugovorna strana u transakciji financiranja vrijednosnim papirima ili transakciji ovisnoj o kretanju na tržištu kapitala, stopa odljeva iznosi 0 %.”;
 - (c) treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog podstavka, za transakcije financiranja vrijednosnim papirima ili transakcije ovisne o kretanju na tržištu kapitala za koje bi u skladu s tim podstavkom stopa odljeva trebala biti veća od 25 %, stopa odljeva iznosi 25 % ako je druga ugovorna strana u transakciji prihvatljiva druga ugovorna strana.”;

(8) članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točki (b) uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„(b) novčana potraživanja iz transakcija financiranja vrijednosnim papirima i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala s preostalim rokom dospijeca do 30 kalendarskih dana množe se s:”;

(b) u stavku 4. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Stavak 3. točka (a) ne primjenjuje se na novčana potraživanja iz transakcija financiranja vrijednosnim papirima i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala koja su osigurana likvidnom imovinom u skladu s glavom II. kako je utvrđeno stavkom 3. točkom (b).”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 8. srpnja 2022.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10.2.2022.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN